

ליקוטי בן לאשרי

מתוך ספר בן לאשרי ברכה משולשלת

מהג"ר יצחק הכהן הוברמן זצ"ל - "הצדיק מרעננה"

פרשת ויחי תשפ"ב – יומא דהילולא

דשמנה לחמו, על כן הוסיף המ' לרמז כנ"ל: (עמ' תרנה)

רמז. (מט, כה) ואת שדי ויברכך, הכוונה שלא יהיה ח"ו עושר שמור לבעליו לרעתו (קהלת ה, יב), כדכתיב ורם לבבך ושכחת את ה' אלקיך, על כן רמז לו בשם הקדוש שדי, שאפילו בברכתו שיהיה עשיר ומלא כל טוב, יהיה אוהז במרת ענוה הרמוזה בזה השם שמואל (ברכות כח, ב), דוד (שמואל א, יז – יז), יעקב (בראשית כז, טו), שכולם נקראים קטן, אז להם לבד נתן הארץ, לכן סופי תיבות שמואל יעקב דוד, לבד: (עמ' תרנו)

לכבוד יום ההילולא – י"ג טבת

מתוך ספר אעלה בתמר:

רבינו [הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל] דיבר כמה פעמים אודות הצדיק מרעננה ואמר ששמע מעדים נאמנים על אותו צדיק שנשאל בנושא מסוכך ואמר שכשיהיה סנדק בברית מילה ישאל את אליהו הנביא, ובאמת כפי שהשיב כן היה. ואמר רבינו שאינו יודע במה זכה אבל יתכן לפי גודל התמדתו הנוראה בתורה, וגם שכל ימיו לא נהנה מן העולם וחי בדחקות נוראה והיה מסורבל בעניות וביסורים: (עמ' ס"ח)

על אחת כמה וכמה, אבל אני יודע עוד יותר דדורשי רשומות אמרו (סנהדרין קד, ב) כולם באים לעולם הבא, וזהו כח תורתנו הקדושה שהמשכתי להם, היא חכמתו יתברך ועל כן לא היה בה דופי. וכיון שבשורש מקושרים הם בהקב"ה אז לא ידח ממנו נדח, וזה באמת התגלות גדולה שידע יעקב, ויוסף לא ידע את זה ואולי זה בכלל מה שאמרו רז"ל (במדבר שם) ידעתי: (עמ' תרמט)

רמז. (מט, כ) מאשר שמנה לחמו, דקדק רבינו בחיי מאי טעמא שינה בו משאר שבטים שכתב בהם, ראובן בכורי, יהודה אתה, יששכר חמור, זבולון. ומאי טעמא כתב מאשר. ויש לומר דרצה בזה לרמז ביאת משיח. מאשר שמנה לחמו, ראשי תיבות עם הכולל גימטריה בא יבוא מנחם ארי. הכוונה על פי אומרים ז"ל (ויקרא רבה פ"ז, ג) אין הגלויות מתכנסות אלא בזכות המשניות שנאמר (הושע ת, י) גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם. ואמרו רז"ל (סנהדרין צח, ב) דמשיח מנחם שמו, ובא משבט יהודה שנקרא ארי (לעיל מט, ט - י וברש"י). גם כתב הבאר היטב (הלכות השכמת הבוקר) דנשמה אותיות משנה, וזהו הרמז

דרוש. (מה, יט) וימאן וגו' ידעתי בני ידעתי, אמרו רז"ל (בראשית רבה פצ"ז, ד) ומה דברים שלא נתגלו לך נתגלו לי, דברים שנתגלו לך על אחת כמה וכמה. תמוה מאד איזה התגלות הוצרך לידע שמנשה הבכור, הלא יעקב כבר י"ז שנה במצרים ואיך לא ידע. ויש לומר דלעיל (מח, ח) פירש רש"י וירא ישראל את בני יוסף, ביקש לברכם נסתלקה ממנו שכינה לפי שעתיד ירבעם ואחאב לצאת מאפרים ויהוא ובניו ממנשה. וכיון שראה יעקב אבינו ע"ה צרה הזאת, רצה להקדים לה רפואה. וידוע אומרים ז"ל (קידושין ל, ב) בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין לו, על כן שם ימינו שרומזת לתורה הקדושה כדכתיב (דברים לג, ב) אש דת למו, על ראש אפרים, והמשיך על ידי זה לירבעם תורה בשפע, וכעדות רז"ל (סנהדרין קב, א) תורתו של ירבעם לא היה בה שום דופי, ועל ידי זה יוכל להחזיק מעמד שלא ישתקע ח"ו. ואמר לו יוסף דאדרבה בזה יהיה לו כח להמשיך אחריו כל ישראל, אפילו הגדולים כמבואר (שם) דאף אחיה השילוני טעה בו. נמצא דלא היה ויכוח מי הבכור כפשטיה, אלא דבעניני רוח הקודש נתוכחו, ושפיר אמר לו יעקב אבינו ע"ה דברים שנתגלו לך לי

"הנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"ג בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב" – רבינו בספרו חלק א'